

CUPRINS

Fiul regelui din Irlanda și Uriașul din Loch Léin	4
Prâslea cel Voinic și merele de aur	27
Cotoșman năzdrăvanu'	53
Spiridușii din inima muntelui	74
Elfii	83
Prințul Urs	88

FIUL REGELUI DIN IRLANDA ȘI URIAȘUL DIN LOCH LÉIN

poveste populară irlandeză

Pele vremuri, în Irlanda trăiau un rege și o regină care aveau un fiu. Și, pentru că era singurul lor copil, îi făceau toate poftele, așa că băiatul a crescut cam răsfățat.

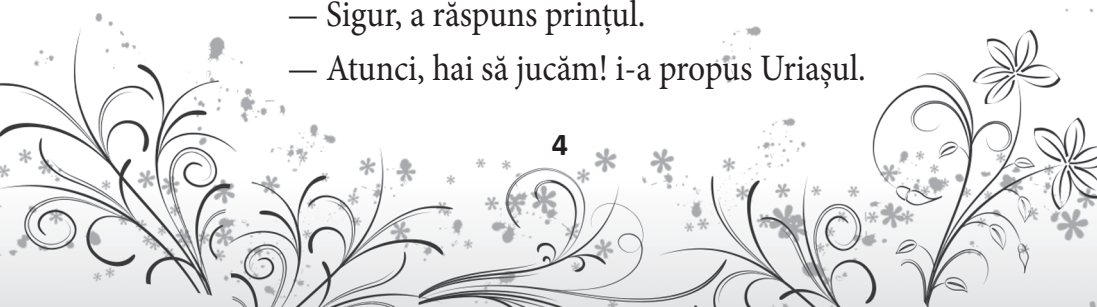
Când s-a făcut mare, tânărul a început să meargă la vânătoare pe dealurile din împrejurimi. Într-una din zile însă, degeaba a alergat după vânat, că nu a prins nimic. Obosit, s-a întins la poalele unui deal să se odihnească, iar seara târziu s-a întors acasă cu mâinile goale, așa cum plecase. Cum mergea el agale, a auzit în spate un fluierat și, întorcându-se, a zărit un uriaș coborând în grabă dealul.

Uriașul a venit la fiul regelui și l-a întrebat:

— Știi să joci cărți?

— Sigur, a răspuns prințul.

— Atunci, hai să jucăm! i-a propus Uriașul.

Așa că s-au așezat și Uriașul a scos un pachet de cărți de joc.

— Pentru ce jucăm? l-a întrebat el pe fiul regelui.

— Pentru două case, a răspuns tânărul.

Cei doi au început jocul și fiul regelui a câștigat. El a plecat apoi fericit spre castelul părinților săi, grăbit să le povestească ce noroc a avut și că acum este mai bogat cu două case.

A doua zi, băiatul a plecat din nou spre dealul cu pricina și, nu după mult timp, Uriașul a apărut și el.

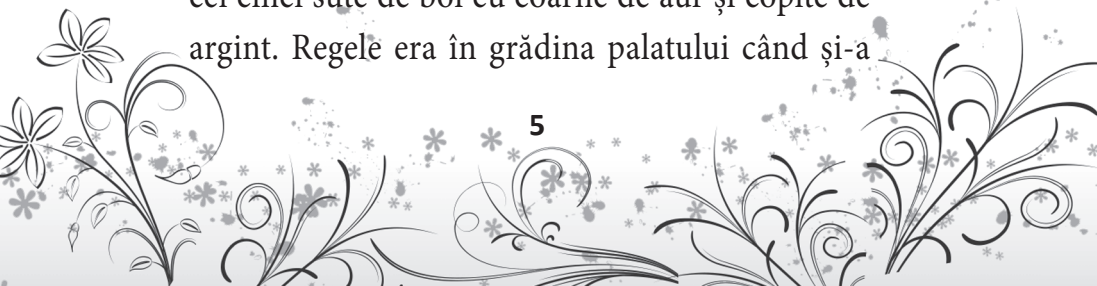
— Bine ai venit, fiu de rege! Pentru ce vrei să jucăm azi?

— Te las pe tine să alegi, i-a răspuns tânărul prinț.

— Bine, atunci astăzi jucăm pe cei cinci sute de boi cu coarne de aur și copite de argint pe care îi am. Dacă vei câștiga, vor fi ai tăi.

— De acord, a spus fiul regelui.

Cei doi au început jocul și Uriașul a pierdut din nou, așa că prințul s-a întors la părinții săi cu cei cinci sute de boi cu coarne de aur și copite de argint. Regele era în grădina palatului când și-a

văzut fiul întorcându-se mai fericit ca în ziua de dinainte.

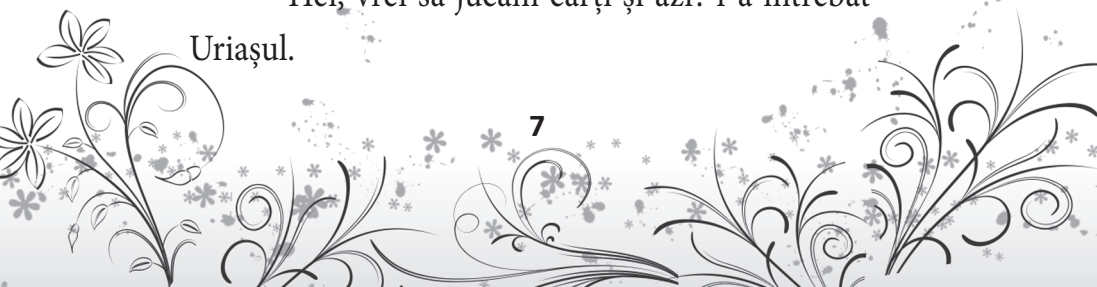
După ce toți boii au fost duși în grajdurile palatului, regele a trimis după înțeleptul orb care trăia în regatul său ca să îi explice ce este cu norocul pe care îl are fiul său.

— Sfatul meu, spuse bătrânul orb, este să nu îl mai lași pe fiul tău să joace cărți cu Uriașul, căci a treia oară va pierde.

Dar nimic nu l-a putut împiedica pe răsfățatul fiu al regelui să meargă și a treia oară să joace cărți cu Uriașul. Așa că, în ciuda tuturor sfaturilor și avertizărilor, tânărul prinț s-a dus pe dealul pe care se întâlnise deja de două ori cu Uriașul și l-a așteptat.

De data aceasta, a așteptat mult, însă Uriașul nu a venit. Într-un târziu, a pornit spre casă, dar chiar în acel moment a auzit un fluierat în spatele său și, când s-a întors, l-a văzut pe Uriaș venind spre el.

— Hei, vrei să jucăm cărți și azi? l-a întrebat Uriașul.

— Sigur, a răspuns prințul, însă nu am ce să pun gaj¹.

— Ba ai, i-a spus Uriașul.

— Nu am, a răspuns din nou fiul regelui.

— Nu ai cap? l-a întrebat Uriașul.

— Ba am.

— Și eu am un cap, i-a spus atunci Uriașul, și atunci putem juca pe capetele noastre.

Numai că, de data aceasta, Uriașul a câștigat și i-a spus fiului regelui că îl va aștepta peste un an și-o zi ca să-i dea capul.

Tânărul prinț a plecat spre casa părintească trist și îngrijorat. Regele și regina erau în grădină când l-au văzut pe dragul lor fiu venind. Și-au dat seama imediat că s-a întâmplat ceva grav. Numai că flăcăul era foarte tăcut și a intrat glonț în castel și s-a închis acolo, fără să mănânce sau să bea ceva.

Mult timp după aceea, prințul a stat trist, plângându-și soarta, până într-o zi, când a dispărut de acasă. Regele și regina nu mai știau nimic despre el, nici măcar dacă mai e în viață sau nu.

¹ Obiect depus drept garanție.

După ce a plecat de acasă, tânărul s-a plimbat prin regat multă vreme, până când a ajuns într-un loc în care nu exista nicio casă, nici mare, nici mică. Tot mergând, după ce s-a lăsat noaptea, a ajuns la poalele unui deal și a zărit o lumină slabă. S-a îndreptat către acea lumină, care s-a dovedit a fi o casă mică, în care locuia o femeie bătrână. Aceasta stătea în fața focului și avea dinții lungi cât niște bețe.

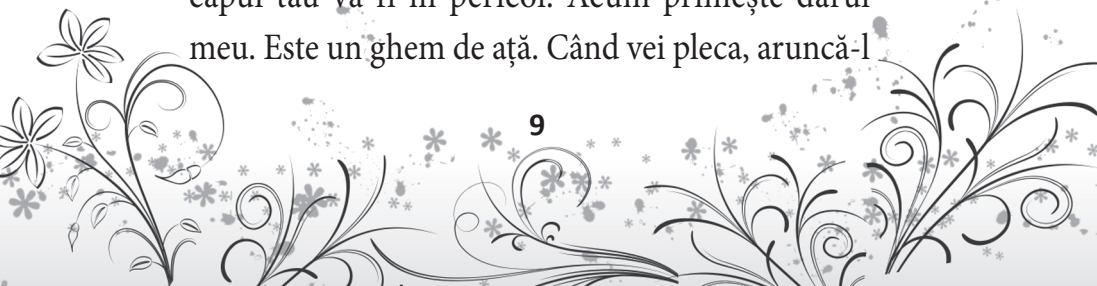
Când prințul i-a pășit pragul, bătrâna s-a ridicat, l-a întâmpinat și l-a luat de mână, spunându-i:

— Ești bine venit în casa mea, fiu al regelui Irlandei!

Apoi a adus apă caldă, i-a spălat picioarele, i-a pregătit cina și l-a culcat într-un pat moale și cald.

A doua zi, când s-a trezit, prințul a găsit un mic dejun copios pregătit special pentru el. Bătrâna i-a spus:

— Noaptea trecută ai petrecut-o în casa mea, iar noaptea ce va veni o vei petrece în casa surorii mele mai mari. Să faci tot ce îți va spune ea, altfel capul tău va fi în pericol. Acum primește darul meu. Este un ghem de ață. Când vei pleca, aruncă-l

în fața ta și urmează firul. În spatele tău, ghemul se va face la loc.

Prințul i-a mulțumit femeii, a aruncat ghemul în fața lui și i-a urmat firul. A mers așa peste dealuri, prin văi, pe șesuri, urmând firul care se desfășura în fața lui și se făcea iar ghem în spatele lui, până a ajuns la poalele unui deal unde se vedea o lumină slabă.

Flăcăul a mers către lumină și a descoperit o casă în care se afla o femeie mai bătrână decât prima, cu dinții lungi cât niște cârje.

— Bine ai venit în casa mea, fecior al regelui Irlandei, i-a spus bătrâna. Noaptea trecută ai fost la sora mea, iar noaptea aceasta o vei petrece în casa mea. Mă bucur să te văd!

Apoi i-a dat să mănânce și să bea și i-a pregătit un pat bun pentru a se odihni.

Când prințul s-a trezit a doua zi dimineață, bătrâna i-a pregătit micul dejun și i-a dat un ghem de ață, spunându-i:

— Acum două nopți ai dormit în casa surorii mele, noaptea trecută ai dormit la mine, iar noaptea ce va veni ți-o vei petrece în casa surorii mele mai

